

ה"ת 21099/08/23 - מאהר ג'אבר לעבודות תשתית ופיתוח כבישים בע"מ נגד משטרת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

06 ספטמבר 2023

ה"ת 21099-08-23 מדינת ישראל נ' הארכת תוקף

בפני	כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מבקשת	מאהר ג'אבר לעבודות תשתית ופיתוח כבישים בע"מ
נגד	
משיבה	משטרת ישראל

החלטה

לפני בקשה להחזרת תפוסים שהוגשה ע"י המבקשת.

הבקשה מתייחסת למחפר זחל הידראולי מ.ר. 121928 (להלן: **המחפר**), ולרכב משא פתוח מסוג איסוזו, מ.ר. 4266013 (להלן: **הטנדר**), השייכים למבקשת.

המחפר והטנדר נכללו ברשימת כלי רכב שנתפסו ע"י המשיבה במסגרת חקירה ממושכת בתיק של עבירות שפרכת פסולת בנסיבות מחמירות וכריה בלתי חוקית, וכן קשירת קשר לביצוע פשע והלבנת הון, המתנהלת ע"י המשיבה מאז חודש דצמבר 2022. המשיבה ביקשה ביום 9.8.23, במעמד צד אחד, בבקשה לפי סעיף 35 לפסד"פ, להאריך את תוקף החזקת כל כלי הרכב שנתפסו במהלך החקירה עד תום ההליך הפלילי שיוגש בעניין העבירות נשוא החקירה. בית המשפט נעתר לבקשה, למשך 180 יום, בכפוף ליידוע בעלי כלי הרכב על זכותם להגיש בקשה לשחרורם.

בבקשה שהגישה המבקשת ביום 25.8.23 לביטול ההחלטה שניתנה במעמד צד אחד ולשחרור התפוסים השייכים לה, ובדיון שהתקיים בפני ב-5.9.23, ציינה באת כוחה, כי כבר התנהל הליך משפטי בבקשת ה"ת נפרדת שהוגשה מטעמה לכל אחד מכלי הרכב נשוא הבקשה, וניתנו החלטות.

לגבי המחפר, החליט בית המשפט (כב' הנשיא מנחם מזרחי) בה"ת 43937-03-23 ביום 2.4.23 שלא לשחרר אותו, מטעמים מניעתיים הקשורים בביצוע העבירות, וכן למטרת אפשרות חילוט בעתיד. הערעור שהגישה המבקשת בע"ח 53576-04-23 נדחה, מאותם טעמים.

לגבי הטנדר, החליט בית המשפט (כב' השופט גיא אבנון) בה"ת 11551-03-23 ביום 12.3.23 כי בשונה מהתפוסים האחרים שנדנו (משאית וגנרטור) אשר נתפסו בעת ששימשו לביצוע עבירות, הטנדר נתפס למטרת חילוט (תפיסה בשווי)

בלבד, ועל כן ניתן לשחררו בתנאים כספיים ואחרים שהמבקשת לא עמדה בהם, ועל כן נשאר תפוס. לא הוגש ערעור.

המבקשת טוענת כי כיום אנו 180 יום אחרי התפיסה, בקשת המשיבה להארכת ההחזקה בתפוסים לא הוגשה לפי חוק איסור הלבנת הון, ולכן הטנדר היה אמור להיות משוחרר אוטומטית.

לגבי המחפר, נטען כי מדובר באירוע חריג וחד פעמי של שפיכת פסולת שבוצע ע"י שכיר בחברה, ועדיין לא הוכח כי למבקשת עצמה יש קשר לעבירה, וודאי לא לפעילות מתמשכת של עבירות כריה לא חוקית ושפיכת פסולת.

מאחר שנטען כי החקירה הסתיימה וכתב האישום הוכן ויוגש בקרוב, אם יש כתב אישום ללא עבירות מסוג פשע או עבירה שמחייבת את החברה לבצע שימוע לפי סעיף 60(א), משמע שאין עבירות מסוג הלבנת הון. המבקשת טענה כי זכותה לקבל את חומרי החקירה, כדי לבדוק את הבסיס הראייתי לטענה של תפיסה מניעתית.

נטען כי המבקשת היא חברה קבלנית של עבודות עפר, המחוייבת לביצוע פרויקטים בהתאם להסכמים ומכרזים, וכי תפיסת הכלים למשך חצי שנה פוגעת קשות בתפקודה ובהישרדותה הכלכלית.

ב"כ המשיבה טען כי כל הראיות הקושרות את המבקשת לעבירות של כריה בלתי חוקית, השלכת פסולת בניסיונות מחמירות וקבלת דבר במרמה הוצגו ונדונו בבית המשפט השלום בפני כב' השופטים אבנון ומזרחי, ובבית המשפט המחוזי בפני כב' השופטת פינק, שדחתה את הערעור והחליטה על המשך החזקת התפוסים בתפיסה מניעתית.

לדבריו, הפרשיה התחילה בדצמבר 2022 עת בוצעו תצפיות לעבר שטח שממוקם מאחורי אזור התעשייה של טייבה, שטח ששייך למבקשת. במסגרת איסוף הראיות נצפו משאיות שנכנסות דרך השטח, כשהכניסה למקום סגורה בשער. המשאיות נצפו כשהן נכנסות לשטח ומבצעות שפיכות של פסולת בכמויות עצומות. אחיו של מנהל המבקשת נצפה בשטח, לאחר שפיכה של הפסולת על ידי המשאיות, כשהוא מבצע את השיטוח של הפסולת על ידי הכלים של המבקשת, דוחס את הפסולת ומפנה מקום לשפיכות הבאות, וזאת במשך 3 חודשים בהם תצפתה המשטרה על השטח.

ב-1.3.23, ביום שהחקירה הפכה מסמויה לגלויה, בוצעה תצפית לעבר השטח ונראו המשאיות שמגיעות ושופכות אדמה, אחיו של מנהל המבקשת עלה על המחפר ודחף באמצעותו את האדמה על הפסולת שנשפכה קודם, במטרה להטמין ולהסתיר את הפסולת. הסתבר שאותן משאיות הועמסו באדמה שמקורה בצור יצחק, באתר חוקי שהמבקשת ביצעה בו עבודות עפר, ע"י כלי צמ"ה של המבקשת, נסעו משם לשטח המבקשת בטייבה ושפכו את האדמה על מטמוני הפסולת. נטען כי מדובר בתהליך ממושך ורחב היקף של פעולות כריה ושפיכה ע"י כלים של המבקשת, שבהכרח בוצע בידיעת הבעלים, וכי הטענה לאי ידיעה מצד המבקשת אודות המתרחש בשטח, היא עצימת עיניים גרידא. הוצגה תמונה של המחפר כשהוא מבצע כריה וחציבה ביום 7.12.22.

נטען כי קיימות ראיות גם לגבי כריה בלתי חוקית בשטח סמוך, לפי דו"חות של גיאולוג מהמשרד להגנת הסביבה, ללא היתר כריה. כן קיים דו"ח של גיאולוג לעניין הגריסה, שהיא עבירה עצמאית ונפרדת מעבירת הכריה.

ב"כ המבקשת טענה ביחס לתצלום שהוצג מהשטח בטייבה, כי השטח לא שייך למבקשת אלא היא קיבלה אישור מהבעלים של השטח לעשות שימוש בתוואי המחצבה, לשפיכת אדמה שאינה פסולת, וכי זו מחצבה פרטית שהיו לה אישורי כריה. לגבי המחפר, נטען כי לאורך כל חודשי הצפיה, נצפתה רק פעם אחת שהוא ביצע חציבה והזזת אבנים.

לאחר ששקלתי טענות הצדדים, אני קובעת כי לגבי הטנדר, שמטרת תפיסתו היתה כספית (חילוט), יש להמתין להגשת כתב האישום כדי לבחון אם יכלול עבירות המאפשרות הארכת התפיסה עד תום ההליכים למטרת חילוט בלבד.

לגבי המחפר, לא השתנה הבסיס הראייתי שעמד לנגד עיני כב' השופט מזרחי וכב' השופטת פינק, לפיו מדובר בפעילות עקבית וממושכת של המבקשת בעבירות שפיכת פסולת בנסיבות מחמירות וכריה לא חוקית, ועל כן יש להורות על המשך התפיסה המניעתית. ברי כי עם הגשת כתב האישום, ועמו זכות ב"כ המבקשת לעיין בחומר הראיות, תוכל המבקשת להגיש בקשה לעיון חוזר, אם תמצא כי לשיטתה הראיות לכאורה אינן מבססות את המסקנה שמדובר בפעילות שיטתית של ביצוע עבירות השלכת פסולת בלתי חוקית וכריה שלא כדין ע"י המבקשת.

לפיכך, בשלב זה אני מורה על הארכת תפיסת המחפר, ועל הארכת תוקף התנאים שנקבעו ע"י כב' השופט אבנון לגבי שחרור הטנדר, למשך 90 יום מהיום.

ניתנה היום, כ' אלול תשפ"ג, 06 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.